

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 po południu („Gazeta Wieczorna“).

Ceny prenumeraty:

Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania
gazety 2 korony.

Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca
się 60 halerczy.

Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii:

miesięcznie . . . 2 K 50 h. z dwukrotną . . . 3 K — h.
kwartalnie . . . 7 „ 50 „ wysyłką . . . 9 „ — „
rocznie . . . 30 „ — „ pocztową . . . 36 „ — „

W Niemczech miesięcznie 4 K — h.
W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „

Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednosłowny petirowy
lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz pe-
tirowy lub jego miejsce 80 hal. Po kwocie wiersz
2 kor. Nekrologia za wiersz petirowy 60 hal. —
Drobne ogłoszenie po 6 hal. za wyraz, wyrazy
tłustymi czcionkami liczą się podwójnie. — Numery
pojedyncze we Lwowie 4 hal., na prowincyi 6 hal.

Nr 322.

Lwów, czwartek 12. października 1911.

Rok 1.

Wojna włosko-turecka.

Posiedzenie Izby posłów.

Wojna włosko-turecka.

Z terenu wojny.

Porażka wojsk tureckich.

Rzym. (TBK.) Agencji Stefaniego donoszą z Trypolisu 10 bm.: W nocy z 9 na 10 bm. o trzy kwadranse na drugą napadli Turcy na placówki włoskie, pilnujące sztyków Bomeliane. Po półgodzinnej walce cofnęli się Turcy, zostawiając na polu walki ran-nych, trupy i karabiny. Pojmany Tu-rek wyznał, że atakowały dwa oddziały piechoty i oddział konnicy. Szyby Bomeliane osi-aniane były również ogniem działowym okrę-ów wojennych włoskich „Sardynia“ i „Karol Albert“. Włoscy marynarze okazali wiele od-wagi. Zwiady o wschodzie słońca wykazały, że nieprzyjaciel uszedł.

Próba odsieczy stolicy Trypolisu.

Londyn. (TBK.) Do „Daily Telegraph“ donoszą z Trypolisu, że kilka tysięcy Turków usiłowało w nocy z 9. na 10. b. m. wykonać atak na miasto, ale nad samem ranem reflektory okrętów wojennych wykryły ten ma-nerw, a silny ogień wojska włoskiego, które znajdowało się na lądzie, oraz ogień okrętów — odparły napad.

Położenie armii tureckiej w Trypolisie.

Mediolan. (TBK.) „Corriere della Sera“ donosi pod datą 7. bm. z Trypolisu: Wojsko tureckie zostało rozproszone. 4000 wojska tu-reckiego znajduje się w odległości 5 godzin drogi od Trypolisu, 6 do 7 tysięcy o 3 godzi-ny dalej za niemi. Komendant Mumir basza z szefem sztabu i komendantem artylerii Kia-milem udali się nad granicę Tunisu, wnet je-dnak zmienili kierunek i udali się na południe. Turcy chcą się widocznie skoncentrować. Re-kruci tureccy podczas bombardowania zdjęli mundury i porzucili broń, oficerowie znikli. Marsz wojsk odbywa się wśród niekorzystnych warunków; zapasy żywności starczą na 20 dni. Dostarczanie prowiantu jest bardzo trudne.

Zatopienie wojennych okrętów włoskich przez Turków.

Konstantynopol. (TBK.) Od kilku dni obie-gały tu pogłoski, że dwa lub trzy okręty wło-skie zostały pod Trypolisem zatopione.

„Ikdam“ na podstawie autentycznych in-formacji stwierdza, że rzeczywiście trzy okręty wojenne włoskie z powodu ognia baterii tureckiej zatonięły.

Proklamacja Włochów do „nowych“ rodaków.

Rzym. (TBK.) „Messaggero“ donosi, że ad-mirał Farravelli wydał proklamację do ludno-ści z doniesieniem o okupacji. Proklamacja zawiera dalej, że szkody wyrządzone przy bombardowaniu będą pokryte, pobór rekruta zniesiony, zaprowadzone będą ulepszenia gospo-darcze, wolność religii i przekonań będzie za-gwarantowana, kobiety będą respektowane.

Represye przeciw Włochom.

Rzym. (TBK.) „Ag. Stefaniego“ donosi ze Skutari: Włoskie zakonnice w Virpasar otrzy-mały rozkaz zamknięcia obu swych instytucji i udania się do Czarnogóry.

Rzym. (TBK.) „Ag. Stefaniego“ donosi ze Skutari: Wszyscy Włosi tutejsi otrzymali we-zwanie na policję, gdzie wśród gróźb oświad-czono im, że są tureckimi poddanymi i że w razie niewykonania wydanych im poleceń — stawieni zostaną przed sąd wojenny.

Czy nowy Agadir?

Rzym. (Aj. Stef.) „Westm. Gaz.“ i inne dzienniki przytoczyły informacje „Morning Post“, że obsadzona przez Włochy zatoka Do-brug ma być odstąpiona Niemcom. Wiadomość ta jest nieprawdziwa.

Akcyja pośrednicząca mocarstw.

Paryż. (Tel. wł.) W odpowiedzi na notę turecką oświadczył minister De Selves tureckie-mu ambasadorowi, że Francja życzy sobie u-kończenia wojny i w tym celu wdroży kroki pośredniczące wraz z innymi mocarstwami. Ko-niecznym jednakże warunkiem tej akcyi byłaby zgoda Turcyi na włoską oku-pację Trypolisu. Inne mocarstwa dora-dzają również Turcyi politykę rezy-gnacyi.

W Konstantynopolu jednak rady te na-trafiają na zdecydowany opór, coraz bardziej bowiem wzmacnia się tam nastroj wytrwania w obronie aż do ostateczności.

Berlin. (Tel. wł.) W tutejszych kołach dyplomatycznych utrwała się coraz bardziej przekonanie, że akcyja pośrednicząca mocarstw

nie ma wielkich widoków powo-dzenia.

Wiedeń. (Tel. wł.) Według informacji „W. Allg. Ztg.“ rząd turecki nie przedsięwzię niczego bez votum parlamentu, nie chcąc brać na siebie odpowiedzialności, dlatego też na razie akcyja pośrednicząca mo-carstw będzie bez skutku. Dyploma-cya europejska ograniczy się więc do wpły-wania na odnośne rządy (zwłaszcza na Bałka-nie) w duchu miarkującym.

Uznanie aneksyi „conditio sine qua non“.

Wiedeń. (Tel. wł.) Rzymski korespondent „N. Fr. Presse“ dowiadyuje się, że Włochy nie zgodzą się na układ, w którym aneksya Trypolisu nie będzie wyraźnie przez Tur-cyę uznana.

Nastroj wojenny w Turcyi.

Konstantynopol. (Tel. wł.) Opinia publi-czna sprzeciwia się coraz to bardziej akcyi po-sredniczącej mocarstw. „Komitet jednoci i po-stępu“ zamuje wobec niej zdecydowanie opor-ne stanowisko, stąd też i ewentualny wynik akcyi będzie niepomysłny.

Austro-Węgry i Niemcy a sprawa trypolitańska.

Wiedeń. (Tel. wł.) Austro-węg. ambasador w Berlinie był wczoraj na audyencji u cesarza. Ambasador przerwie swój urlop i powróci do Berlina, gdzie jego obecność jest konieczna ze względu na potrzebę ciągłego porozumiewania się Austro-Węgier i Niemiec w sprawie włosko-tureckiej.

Pogłoski o rozwiązaniu parlamentu tureckiego.

Konstantynopol. (TBK.) W kołach poli-tycznych utrzymuje się pogłoska, że rząd roz-wiąże parlament zaraz po jego zwołaniu i prze-prowadzi nowe wybory na podstawie nowej ordynacyi wyborczej.

Zamknięcie obrad kongresu młodotureckiego.

Konstantynopol. (TBK.) Słychać, że wszy-scy członkowie komitetu z Salonik przybędą tu jutro.

Saloniki. (TBK.) Kongres młodoturecki wczoraj zamknięto. Komitet wezwał swych peł-nomocników w Konstantynopolu, by zmusili rząd do wydalenia Włochów z granic Turcyi.

Finalizowanie układu marokańskiego.

Berlin. (TBK.) „Nordd. Allg. Ztg.” donosi, że część umowy niemiecko-francuskiej w sprawie Marokka została wczoraj ułożona w poszczególne paragrafy.

Paryż. (Tel. wł.) Rokowania w sprawie marokańskiej wkrótce mają być ukończone. Słychać, że francuski rząd będzie przy tem obstawać, by za Kongo dostać od Niemiec część Kamerunu, a to dlatego, by parlament tem łatwiej mógł „przekonać” układ.

Sukcesy rewolucyj w Chinach.

Londyn. (B. Reut.) Z Pekinu donoszą, że rewolucyoniści zajęli Wuczang. Wicekról uciekł. Komendanta wojska chińskiego zabito bombą. 5 kanonierek zagranicznych objęło obronę miasta Hankou.

Petersburg. (Pet. Ag. tel.) Z Hankou donoszą w sprawie zdobycia Wuczang przez rewolucjonistów: Wojsko solidaryzowało się z powstańcami. W osadach europejskich wojsko jest pod bronią. Parowce: amerykański, japoński i angielski są w pogotowiu celem zabrania na pokład kobiet i dzieci.

Wuczang. (TBK.) Walki między powstańcami a wojskami trwają dalej. Obcy udali się do konsulatów o pomoc, konsulowie telegrafowali po okręty wojenne. Kobiety wsadzono na okręty handlowe. W mieście szaleje pożar.

Sprawy wewnętrzne.**Izba posłów.**

(11. posiedzenie XXI. sesji z dnia 11. października).

Dalszy ciąg dyskusji drożynianej.

Wiedeń. (TBK.) Posłowie Waber i Friedmann (niem. post.) uzasadniali swój wniosek drożyniany o wezwanie rządu, aby bez względu na Węgry na własną rękę załatwił sprawę dowozu mięsa argentyńskiego.

Po posle Friedmannie przemawiał poseł Budzynowski. Zauważył, że Izba zaskarbi sobie chwałę, skoro poważnie zajęła się sprawą drożyny. Parlamentowi i rządowi nie wolno jednak poprzestać na polepszeniu aprowizacji ludności miejskiej, lecz muszą objąć swą akcją także ludność wiejską. Mowca uskarżał się następnie na nieprzyjazną względem Rusinów politykę rządu w Galicji.

Przemawiali następnie posłowie Hummer, Jerzabek, Denk.

W dalszym ciągu dyskusji drożynianej poseł Jerzabek oświadczył, że wina drożyny spada na socjalistów i strajki.

Posel Zenker oświadcza, że ruch przeciw drożynie nie jest ruchem wyłącznie robotniczym lub socjalistycznym, lecz ogólnym. Mowca apeluje do rządu, by uczynił wszystko, co jest w jego mocy.

Posel Pantsch żąda zniesienia cła na paszę, proponując następnie szereg zarządzeń w interesie chłopów.

Na tem obrady przerwano.

Po ponownem podjęciu obrad poseł Biankini zapytuje rząd w sprawie kolei dalmatyńskiej i żąda, by w rokowaniach z Węgrami domagano się przystąpienia do jej budowy.

Wnioski i interpelacje.

Posel Lieberman postawił wniosek w sprawie wydania ustawy o wywłaszczeniu na cele mieszkaniowe, oraz wniosek w sprawie wydania zakazu wywozu kartofli.

Posel Buzek postawił wniosek w sprawie zarządzeń przeciwko drożynie mieszkań, poseł Breiter wniósł interpelację w sprawie obsadzenia posad urzędników skarbowych.

Na tem posiedzenie zamknięto, następane dziś.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczorajsze posiedzenie Izby nie obfitowało w żadne uwagi godne zdania. Kilku posłów wygłosiło dziewicze mowy; na sali obrad obecnych było bardzo mało posłów, większość omawiała drożynę w kulo-

rach i w... restauracji. — Jako jedyny, godny podkreślenia charakterystyczny moment przemówień, wypada chyba tylko zacytować zwrot p. Jerzabka (chrz. sp.), który zaznaczył, że chętnieby ujrzał na latarniach pozawieszanych żydowskich lichwiarzy. Powitano to naturalnie ze strony chrześcijańsko-społecznych gromkimi oklaskami.

Walka z drożyną.**Flasko konferencji „mięsnych”.**

Wiedeń. (Tel. wł.) Horoskopy pomyślnego załatwienia konferencji z rządem węgierskim w sprawie dowozu mięsa, zmalały w ostatnich dniach do minimum. Początkowo rokowania utrzymywano na szerszej podstawie, ponieważ rząd austriacki w swe żądania wstawił także punkt o dowozie bydła, Węgrzy jednakże żądanie to odrzucili. Podobnie stało się też z żądaniem Austrii co do przyznania Serbii rumuńskiego kontyngentu bydła i świń; i ten postulat natknął się na nieprzewidywany opór Węgrów, mimo ofiarowanych im koncesji. Zdaje się, że dotychczasowego przebiegu rokowań, że Węgrzy zajmują wobec Austrii stanowisko co najmniej nieprzychylnie.

Z drożynianej komisji Koła polskiego.

Wiedeń. (TBK.) Wybrana z łona Koła polskiego komisja dla spraw drożynianych i poprawy bytu urzędników i służby państwowej ukonstytuowała się, wybierając wiceprezidenta Izby posła Germana przewodniczącym, zastępcą posła Matakiewicza, sekretarzem posła Stesłowicza. Na posiedzeniu komisji przeprowadzono dyskusję ogólną.

Cierniowa droga ugody czesko-niemieckiej.

Praga. (Tel. wł.) W poniedziałek odbędzie się zebranie posłów sejmowych niemieckich w sprawie programu prac komisji narodowo-politycznej. W kołach niemieckich zapatrują się na ugodę bardzo pesymistycznie.

Mianowania i przeniesienia w sądownictwie.

Wiedeń. (TBK.) „Wiener Zeitung” ogłasza: Minister sprawiedliwości mianował sędziami powiatowymi sędziów: Jana Jachnę w Wieliczce dla Tuchowa i Edw. Korczyńskiego w Bieczu dla Mszany Dolnej; przeniósł sędziów Stan. Mięsołowicza z Czortkowa do Horodenki i Karola Czekaja z Czortkowa do Trembowli; mianował sędziami sądu obw. w Czortkowie sędziów Eust. Jurczyńskiego, Józefa Isakiewicza i dr. Bol. Batora w Czortkowie; nadał nauczycielowi w zakładzie karnym we Lwowie Wład. Garczyńskiemu rangę IX. ad personam.

Z Węgier.**Z Sejmu.**

Budapeszt. (TBK.) W Sejmie poseł Karolyi interpelował rząd o stan rokowań z Austrią w sprawie mięsnej, grożąc w razie przyznania koncesji Austrii agitacją za samodzielnym obszarem cłowym.

Min. roln. Serenyi oświadczył, że nie może dać wyjaśnień, bo rokowania są jeszcze w toku, może powiedzieć tylko tyle, że sprawa mięsa jest bardzo ważna, lecz nie w tym stopniu, by rolnictwo całą swą uwagę na niej skupiało. Poseł Apponyi interpelował, czy rząd austro-węgierski zamierza przedsięwziąć kroki w sprawie przerwania wojny włosko-tureckiej.

Akcja kompromisowa p. Berzeviczy'ego.

Budapeszt. (Tel. wł.) Rokowania kompromisowe prezydenta Izby Berzeviczy'ego rozpoczęły się wczoraj od dłuższej konferencji z Justhem, na której rozpatrywano na

razie tylko wzajemne zamiary i poglądy na sytuację.

Przybycie ministra wojny do Budapesztu.

Budapeszt. (TBK.) Minister wojny Auffenberg przybył tu wczoraj rano.

Z kraju.**Po zamachu na biskupa.**

(Telefonem od naszego korespondenta).

Stanisławów, 12. października.

Po onegdajszym burzliwym, sensacyjnym dniu nastąpiła wczoraj cisza. Pałacu biskupiego strzegł przez cały dzień posterunek policyjny, brama była zamknięta. Z wnętrza pałacu nie pokazuje się nikt, tak, że sądzić można, że pałac opustoszał zupełnie. Ks. Chomyszyn jest jednak w mieszkaniu i jest bardzo przygnębiony. Kamińskiego żałuje i wszystko mu przebacza. Miał się o nim wyrazić, że jest nieszczęśliwym człowiekiem.

Powoli ustalają się pewne fakty, które podawane z ust do ust, wiele ucierpiały na dokładności. I tak pewnem jest, że myśl zamachu zrodziła się w głowie nieszczęśliwego księdza w chwili, gdy jak grom spadła na niego wiadomość o przeniesieniu z Russowa do Załucza nad Prutem, które nastąpiło mimo poparcia kolatora i zupełnie porządnego sprawowania się.

Trzeba bowiem wiedzieć, że ks. Kamiński ongiś był wielkim hulaką i karciarzem i wiele sprawiał kłopotu władzom duchownym.

I tak będąc w Posieczu, niedaleko Stanisławowa, częstym tu bywał gościem, pił i grywał w karty. Ludzie pamiętają, że ks. Kamiński raz w owych czasach 3 dni i 3 noce pił bez przerwy w restauracji Hebenboeck, tak, że restaurator nie mógł zamknąć lokalu. Z powodu takiego zachowania się zagrożono mu usunięciem ze stanowiska. Wówczas to ks. K. przysiągł, że pić i w karty grać nie będzie. Musiano go z Posieczu przenieść, gdyż właśnie w owym czasie K. sprzedał żydowi grunt, powierzony jego opiece przez pewnego wychodźcę. Na nowej posadzie w Russowie ks. Kamiński słowa dotrzymał i zachowywał się zupełnie poprawnie, nie dając powodu do najmniejszych skarg. Wpłynęła nań ogromnie przygnębiająco śmierć ukochanej żony, po której spadł nań obowiązek wychowania trojga dzieci i w takiej to chwili otrzymał rozkaz przeniesienia się do Załucza.

Nie tracąc czasu ks. K. udał się do Stanisławowa, tu stanął w hotelu Centralnym i natychmiast udał się do pałacu. Nieprzyjęcie go przez biskupa bardzo go rozdrażniło, wrócił do hotelu i zaczął pić. Na uwagę restauratora, że może mu to zaszkodzić, uderzył go w twarz. Po chwili udał się powtórnie do pałacu i tu nastąpiła znana już scena. Opowiadają jeszcze o charakterystycznej scenie, jaka się rozegrała po przybyciu do pałacu brata ks. Kamińskiego, profesora gimn.

Brat, dostrzegłszy ks. K. w kałuży krwi, zawołał: „Zabiliście człowieka! Co się stanie z jego dziećmi! Weźcie je sobie!”

Pogłoski o tem, jakoby ks. K. uległ pomieszanemu — są nieprawdziwe i są rozpuszczane przez otoczenie biskupa. Ks. Kamińskiego odstawiono do Lwowa.

Różne.**Kolej podziemna w Wiedniu.**

Wiedeń. (Tel. wł.) Sprawa kolei podziemnej w Wiedniu stała się aktualniejszą, gdyż kilka z wielkich banków wiedeńskich oświadczyło gotowość sfinansowania przedsięwziętych robót.

Cyklon.

Petersburg. (Tel. wł.) Cyklon, który tu onegdaj szalał, wyrządził wielkie szkody. 120 pełnych bark miało zatonać.

Depesze „Ekonomisty”.

Podrożenie kawy.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z Sao Paulo i innych stanów Brazylii donoszą o złym zbiorze kawy. Należy więc oczekiwać rychłego podrożenia cen kawy.

Rozpisanie robót kanałowych.

W wczorajszej „Gazecie Lwowskiej” „najdujemy następujące

Rozpisanie c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych na wykonanie kanału spławnego na przestrzeni Kossowa-Zelczyna, a mianowicie w dwóch losach o łącznej długości 12,4 km.

Rozdanie dotyczy losów III. i IV. przestrzeni kanału spławnego między Zatorem a Samborkiem i obejmuje wszystkie z wykonania projektowanego kanału spławnego w każdym losie wynikające roboty z wyjątkiem dostawy i zmontowania żelaznej konstrukcyi mostów przez kanał, oraz pokładu mostowego. Roboty, które natychmiast po odebraniu gruntów pod budowę mają być rozpoczęte, należy ukończyć na obydwóch losach najpóźniej do końca grudnia roku 1914. Oferty należy wnieść oddzielnie dla każdego losu w zapieczętowanej kowercie, opatrzonej napisem: „Oferta na los . . . przestrzeni Kossowa-Zelczyna, kanału spławnego” najpóźniej do 1. grudnia 1911, 12 godziny w południe do dziennika podawczego ekspozytury c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych w Krakowie, przy ul. Basztowej l. 18. Ustanowienie cen pozostawia się oferentowi, który ceny jednostkowe dla poszczególnych robót ma wstawić w spis cen. Komisyjne otwarcie ofert, przy którym mogą być obecni oferujący, lub tyżże pełnomocnicy, nastąpi dnia 2. grudnia 1911 o godzinie 12 w południe, w wyżej wymienionej ekspozyturze. Oferta obowiązuje oferenta po dzień 18. stycznia 1912, w tym terminie nastąpi zawiadomienie o przyjęciu lub odrzuceniu oferty. Oferenci muszą używać przepisanych

formularzy ofert, które mogą otrzymać w wyżej wymienionej ekspozyturze w Krakowie. Tamże można przeglądać wszelkie załączniki i postanowienia co do wnoszenia ofert. Integralną część oferty mają stanowić: Plan sytuacyjny i plan wykupna gruntów, profile podłużne, przekroje poprzeczne, plany dla obiektów i plany normalne, ogólne warunki budowy dróg wodnych wraz z dodatkiem, szczegółowe warunki budowy dróg wodnych wraz z uzupełnieniami w spisie cen, spis cen wraz z przedmiotem i oferowanymi kosztami budowy, postanowienia dla wnoszenia ofert. Wadium wynosi 5 procent z oferowanej sumy i należy je złożyć przed upływem terminu do wnoszenia ofert w c. k. Filialnej kasie krajowej w Krakowie. W razie przyjęcia oferty służy złożone wadium jako kaucya kontraktowa. Oferty spóźnione, lub nie odpowiadające ustanowionym warunkom, będą uważane jako nie wniesione. Wiedeń, w październiku 1911. C. k. Dyrekcyja budowy dróg wodnych.

KRONIKA

Kalendarzyk:

Dziś we czwartek (12 paźdz.): Rzym.-kat. Maksymiliana, — gr.-kat. Kyrjaka pr.

Wschód słońca o godz. 5:41 rano, zachód słońca o godz. 4:41 po południu.

Prognoza na dziś: Galicya wachodnia. Pogodnie, niepewnie, stan mało zmieniony, północno-zachodni ożywiony wiatr.

Galicya zachodnia: Zmłnienie, pochmurno, nieco cieplej, północno-zachodni ożywiony wiatr.

Repertuar Teatru miejskiego.

We czwartek po raz 1. (nowość) „Borys Godunow”, opera w 4 aktach (5 odsłonach), słowa podług Puszkina i Karamsina, muzyka M. Husorgskiego.

Teatr na prowincyi. „Krowoderskie Zuchy” na prowincyi: w Brzeżanach: 12., 13., 14. b. m., w Tarnopolu: 15., 17. b. m.

Adam Didur i Ada Nekar wystąpią w piątek w koncercie Koła literacko-artystycznego (pasaż Mikolascha). Wstęp dla członków Koła 2 kor., dla gości 4 kor.

W rocznicę śmierci Maryi Konopnickiej. Wczoraj o godz. 11-ej przed południem odbyło się w katedrze nabożeństwo żałobne za spokój duszy Maryi Konopnickiej. Na mszę przybyły liczne szkoły i zakłady naukowe. Po skończeniu nabożeństwa odśpiewały dzieci hymn „Boże coś Polskę...”, a następnie udano się na cmentarz, gdzie nad grobem Konopnickiej odbył się dalszy ciąg żałobnego obrzędu. „Mały świątek” złożył na grobie wieniec z napisem: „Mały Świątek Wielkiej Poetce”. Poza tem złożono jeszcze kilka wienców, a publiczność zarzuciła grób kwiatami. Po odśpiewaniu przez zebranych pieśni narodowych i przemówieniu p. Maryi Jaworskiej rozeszli się zebrani w podniosłym nastroju do domu.

Lokal klubu „Polskiego stronnictwa demokratycznego”, który mieścił się dotąd przy ul. Akademickiej l. 18, został obecnie przeniesiony do domu przy ul. Sykstuskiej l. 21, I-sze piętro, gdzie też codziennie popołudniu do godziny 8-mej wieczorem urzęduje sekretaryat. Miejskowy organ wszechpolski doniósł z okazji tych przenosin, że klub został zwinięty. Kłamliwa ta wiadomość charakterystyczna jest dla metod postępowania „Słowa Polskiego”, które nawet z przeprowadzki potrafi ukuć dla siebie sposobność do plotkowania na niemiłych sobie ludzi, czy instytucje.

Biskupstwo krakowskie i polski kardynał. Z pomiędzy kilku dostojników kościelnych, którzy mogą wchodzić w kombinację w obsadzie krakowskiej stolicy biskupiej, stanowczo na pierwszym planie stoi ks. Sapieha. Według wszelkiego prawdopodobieństwa na razie nie będzie nominacji polskiego kardynała. Opróżniony przez śmierć ks. Pużyny kapelusze dostanie się zapewne arcybiskupowi ołomuńskiemu. Następnie za jakiś czas przyjdzie kolej na ks. metropolitę Szeptyckiego.

Ferye szkolne na czas robót polnych. Rada szkolna krajowa wydała okólnik, skierowany do wszystkich Rad okręgowych, w którym przypomina postanowienie nowego regulaminu dla szkół ludowych, pozwalającego Radom szkolnym okręgowym podzielić ferye główne na części, mogące przypadać w ciągu roku szkolnego. Postanowienie to ma na celu zwolnienie w pewnych gminach dzieci od nauki w okresach, w których potrzebna jest ich pomoc

MAURYCZY LEBLANC.

39)

GRANICA.

POWIEŚĆ.

Z francuskiego tłumaczyła Zofia Habdankówna.

Staruszek patrzył na syna okiem osłupiałym. Marta obserwowała go z sercem ściśniętym przecuciem zbliżającego się nieszczęścia.

W chwilę później wszedł do namiotu minister Corbier w towarzystwie komisarza Jorancé'a i dwóch towarzyszących mu żandarmów.

Na widok Morestałów Jorancé kiwnął głową i zapytał:

— A Zuzanna?

— Ma się dobrze — odrzekła Marta.

Minister Corbier zasiadł na fotelu i wziął do ręki akta, leżące na biurku.

O twarzy trójkątnej, zakończonych małą bródką, o kolorze cery żółto-ziemistym, w czarnym swym ubraniu Corbier miał wygląd niezwykle surowy. Mówiono o nim, że za czasów Rewolucyi zająłby miejsce Robespiera lub Saint Justa. Spojrzenie niezwykle sympatyczne, niemal tkliwe, zadawało kłam tej hipotezie. W rzeczywistości był to człowiek ogromnej uczciwości, który obowiązek stawiał ponad wszystko.

Odsunął teczkę z aktami i zamyslił się głęboko.

Usta jego wymawiały jakieś sylaby. Wiodownie układał w myśli przemówienie. — Nagle zerwał się z siedzenia i zaczął mówić tonem spokojnym i pełnym serdeczności:

— Za godzinę odjeżdżam. W wagonie przygotuję raport, opierając się na tych oto aktach i zeznaniach osobistych, które uczyniliście panowie i które jeszcze uczynicie. O godzinie dziewiątej wieczorem będę u prezydenta ministrów. O godzinie wpół do dziesiątej prezydent ministrów przemówi w Izbie, a mowa jego będzie brzmiała w duchu sprawozdania, które mu przedstawię.

— Oto, co przedewszystkiem chciałem wam powiedzieć. A teraz trzeba, abyście poznali odpowiedź niemiecką, trzeba, abyście pojęli nadzwyczajną wagę każdego z waszych słów. Co do mnie, to zdaję sobie jak najdokładniej sprawę z odpowiedzialności cięższej na mnie, będę usiłował dopatrzeć między waszemi zeznaniami jakiegoś choćby najdrobniejszego szczegółu, któryby mógł zniszczyć straszną prawdę, zbudowaną na waszych oświadczeniach. A więc przyznaję szczerze — będę starał się odszukać w was choćby cieniutki niepokój, jakieś sprzeczności... Szukam tego...

Zawahał się chwilę, poczem dokończył przytłumionym głosem:

— I spodziewam się odnaleźć.

Głęboka cisza zapanowała w namiocie. Morestałowie opanowawszy wzruszenie, gotowali się do spełnienia swego obowiązku, bez względu na istniejące trudności.

Po chwili milczenia minister Corbier ciągnął dalej:

— Panie Morestał, oto pańskie zeznania. Jeszcze raz pytam pana, czy jesteście pewni swych twierdzeń?

— Tak, panie ministrze.

— A jednak Weisslicht i jego podwładni zeznali pod przysięgą, że aresztowanie odbyło się na terytorium niemieckiem.

— Płaszczyna w tamtem miejscu jest obszerniejsza, niż w którymś innym — odparł Mo-

restal — droga graniczna wije się wężykiem... Cudzoziemcy mogli się omylić. Ale my, ale nigdy. Aresztowano nas na terytorium francuskim.

— Potwierdzasz to słowem honoru?

— Przysięgam na głowę mej żony i mego syna. Świadcze się Bogiem.

Minister zwrócił się ku komisarzowi:

— Panie Jorancé, czy pan potwierdza to zeznanie?

— Potwierdzam każde słowo mego przyjaciela Morestała — odrzekł komisarz. — Zostaliśmy aresztowani na terytorium francuskim. Przysięgam na głowę mojej córki.

— Podobne przysięgi złożyli agenci niemieccy — zauważył minister.

— Agenci niemieccy mogą przysięgać fałszywie, w celu ukrycia popełnionego błędu. Co zaś do nas, to nie popełniliśmy żadnego błędu. A jeżeli byśmy byli zatrzymani na terytorium niemieckim, nie by nas na świecie nie wstrzymało od przyznania się do prawdy. Morestał jest wolny i nie obawia się niczego. Ja zaś choć jestem więźniem, niemniej jestem odważny.

— Mamy jeszcze jednego świadka — ciągnął dalej minister — a mianowicie pana Filipa Morestała. Co prawda, to rząd francuski przez zbytek skrupułów nie chciał liczyć się z nim oficjalnie, a to z tego powodu, że podczas drugiego śledztwa zeznawał mniej stanowczo, niż podczas pierwszego. Ale, jakkolwiek się rzecz ma, w oczach moich jest on bardzo ważnym świadkiem, potwierdza bowiem zeznania obu aresztowanych.

— A więc, panie Filipie Morestał, czy obciążasz pan z całą stanowczością przy poprzednich zeznaniach?

(C. d. n.)

rodzicom w pilnych pracach w polu. Postanowienie to staje się aktualne szczególnie w tym roku, ze względu na niepomyślne warunki, towarzyszące zbiorowi ziemniaków.

Zakończenie strajku introligatorów. Strajk introligatorów, trwający od ośmiu tygodni, zakończył się onegdaj ugodą, zawartą między majstrami a robotnikami. Po długich pertraktacjach, w których brał udział delegat centralnej organizacji robotników introligatorskich z Wiednia, majstrowie zgodzili się na częściowe przyjęcie warunków, postawionych przez robotników.

Ustalono mianowicie taryfę płac wedle lat pracy zawodowej, a czas pracy oznaczono na 9 godzin 15 min. dziennie. Ugodę zawarto na trzy lata z obopólnym trzymiesięcznym wypowiedzeniem. W razie niewypowiedzenia tejże umowy przedłuża się na jeden rok.

W konsekwencji przyjęcia tejże umowy zastanawiali się majstrowie na walnem zgromadzeniu nad sposobem uregulowania cen za roboty introligatorskie, gdyż wobec ogólnej drożyzny, podrożenia materiału surowego i wysokiego stosunkowo podwyższenia płac robotnikom, dzisiejsze ceny za roboty muszą ulec zmianie. Wobec tego uchwalono w jak najkrótszym czasie wypracować szczegółowy cennik robót introligatorskich, któryby obowiązywał wszystkie pracownice.

Zanim zaś ta praca ukończona zostanie, postanowiono obecnie podwyższyć wszystkie dotychczasowe ceny robót o 30 procent. Uchwała ta podana zostanie do wiadomości wszystkich instytucji rządowych, autonomicznych, banków itp., a z dniem dzisiejszym obowiązywać poczyną wszystkich majstrów introligatorskich.

Zjazd leśników. We wtorek odbyli uczestnicy Zjazdu wycieczkę do Brzuchowic, gdzie zapoznali się ze stanem lasów i gospodarką w tychże. Na wczorajszym posiedzeniu zdał sprawę ze stanu gospodarki w lasach miejskich w Brzuchowicach p. Szerękowski. Obecny stan lasów brzuchowickich jest, zdaniem referenta, zupełnie zadowalający. P. Szerękowski omówił też zalety nowej karczownicy, skonstruowanej przez dr. Malsburga, profesora akademii w Dublinach. Próby, dokonane z tą karczownicą, dały bardzo pomyślne rezultaty.

Podczas wycieczki demonstrował p. Fiałkowski nowy sposób żywienia. Sprawę tą omówił następnie w szerszym referacie p. Szerękowski, poczem rozwinęła się nad jego referatem długa i szeroka dyskusja. Do sprawy tej powrócił raz jeszcze p. Fiałkowski, wykazując wielkie korzyści, jakie odniósłby kraj przez poważne zajęcie się tą sprawą i traktowanie żywienia, jako ważnej gałęzi gospodarki lasowej. W kierunku tym poczyniono też już kroki, a kilku posiadaczy większych kompleksów lasowych obiecało zająć się nią. Robotników ma się sprowadzić początkowo z Francji, zanim nasi zapoznają się z nią na tyle, by mogli potem samoistnie ją prowadzić.

Zjazd uchwalił wystosować odpowiedni memoriał do Wydziału krajowego, by tenże postarał się przedsięwziąć próby celem stworzenia nowej gałęzi gospodarstwa leśnego, co może mieć dla ogólnego ekonomicznego rozwoju kraju doniosłe znaczenie. Na tem obrady Zjazdu zakończono.

Prywatny przytułek w kurytarzu piwnicznym urządził sobie dozorca domu przy ul. Zamarstynowskiej 1. 24. W przytoku tym przebywają rozmaite indywidua, do których żywności lokatorzy tego domu żywiłową wprost niechęć i nieufność. Policja urządziła tam wczoraj rewizję i zastała kilka śpiących osób obojga płci. Wydano im zakaz przebywania w tej kamienicy.

Umysłowo chorego mężczyznę, dobijającego się gwałtownie do klasztoru przy ulicy Piotra Skargi, przytrzymała policja i oddała w opiekę komisaryatowi II. dzielnic. Przy przytrzymanym znaleziono książkę służbową na nazwisko Hrynka Wytrykusa, pomocnika drukarskiego i świadectwo z zakładu kulparkowskiego.

Zgubiono. Złotą branzoletę. Pugilares złoty, zawierający 11 K 60 hal. i 2 kartki loteryjne. Pugilares, za-

wierający drobną kwotę, receptę, kluczyki i kartkę na fotografię. Broszkę złotą z rubinami.

Znaleziono. Pugilares z kwotą 1 K 69 hal.

Sportowa.

Igrzyska polskie. Wczoraj po południu miały odbyć się zawody footballowe między „Pogonią II.” i „Litwą”, oraz między „Czarnymi II.” i „Spartą”. Na boisku stawili się tylko „Czarni II.” i „Litwa”. „Pogoń” i „Sparta” nie stanęły. Mianowicie „Pogoń” oświadczyła, że wogóle wycofuje się z igrzysk i wniosła na ręce Towarzystwa zabaw ruchowych odpowiednie pismo, w którym podaje motyw swego kroku. „Sparta” przyszła wprawdzie na tor, ale nie stawiała się do gry, motywując to tem, że niema sędziego Dzułynskiego, który był przeznaczony już z góry. Innego sędziego „Sparta” nie chciała przyjąć.

Wobec tego ogłoszono walkower na korzyść „Czarnych II.” i „Litwy”. Następnie zgodziła się „Litwa” rozegrać match z „Czarnymi II.”, co też nastąpiło. Wynik zawodów był 8:6 na korzyść „Czarnych II.”, halftime (2:0). W porównaniu z „Czarnymi II.”, którzy wczoraj mieli ładne momenty, wyglądała „Litwa” co najmniej słabo. Atak jej idzie za wolno, a kiedy już chwyci przypadkiem dobrą sytuację — nie umie strzelić do bramki. Obrona prawie żadna, nie mówiąc o bramkarzu, dzięki któremu dostała „Litwa” przeważną część bramek. Cała drużyna wogóle jest bardzo słaba, a pojedyncze lepsze siły potrzebują jeszcze długiego i pilnego treningu.

Wobec wycofania się „Pogoni” zupełnie z igrzysk, nastąpi prawdopodobnie radykalna zmiana całego programu, gdyż „Pogoń” dawała lwia część współzawodników. Wiele punktów będzie też musiało prawdopodobnie odpasć. Omówienie stanowiska innych klubów wobec Tow. zabaw ruchowych zastrzegamy sobie po wyjaśnieniu konfliktu z „Pogonią”, która ponoś miała wiele poważnych argumentów wytoczyć na usprawiedliwienie swego stanowiska.

(ac.)

Wybredni palacze używają tylko tutek zurowotnych

„Primus”

z blubki francuskiej „ABADIE” i z wata „OPTIMUS”.

NADESŁANE.

(Artykuły i notatki w tym dziale zamieszczone ule pochodzą od Redakcji.)

Docent chorób usznych **Dr. Teofil Zalewski**
ord. w chor. uszów, nosa, gardła i krtani od 12—1 i od 3—5 ul. Sykstuska 49 (naprz. kościoła św. Maryi Magd.) 68.

Jan Sponar

1367

fryzjerski swój zakład dla pań i panów przenosi i powiększył w pasażu Hausmana obok Hotelu Imperial.

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych Dr. MAKSYMILIAN SCHMELKES

były długoletni lekarz szpitala powszechnego mieszka obecnie 1005

UL. BRAJEROWSKA 1. 7.

Sprawozdanie giełdowe i towarowe.

Kursy giełdy wiedeńskiej.

Wiedeń, dnia 11. października

Losy a) procentowe:

Austriackiego Zakładu kred. i oblig. p. z r. 1890 3 proc. 294 00. Austr. Zakł. kred. z h. op. z r. 1899 3 proc. 271 25. Tow. Żegluga na Dunaju 100 k. 4 m. zł. 300. 308.—. Węgiersk. Banku hip. po 104 zł. 4 proc. 247.—. Pożyczka serbska norm. po 100 fr. proc. 124 00

Losy b) bezprocentowe:

Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 35 75. Zakładu kred. dla handlu i przemysłu po 100 zł. 493.—. Clary 40 m. k. 165.—. Losy m. Krakowa 20 zł. 95.—. Pożyczka m. Lublany 20 zł. 82.—. Palfy 40 zł. m. konw. 71 25. Czerwonego krzyża anstr. tow. 10 zł. —.—. Czerwonego krzyża węg. tow. 5 zł. 45 50. Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł. 76 50. Salma 40 zł. m. k. 260.—. Tureckie oblig. prem. kolejowe 400 fr. per cassa 237.—. Tureckie oblig. prem. kolejowe 400 fr. per unedo 238 00. Losy komunalne a. Wiednia z r. 1874 501.—.

Berlin, dnia 11 października Banknoty austriackie 84 80. Spirytus —.—.

Parýż, dnia 11 października Trzyprocentowa renta 94 07 mąka 31 75

Frankfurt dnia 11 października. Austr. kred. 200 75. Leje państwowe 156 25. Disconto 185 50. Laura —.—. Losy tureckie 158 50.

Berlin, dnia 11 października (Giełda popoł.) t. proc. węg. renta złota —.—. Węg. renta koronowa —.—. Austriackie akcje kredytowe 209 75. Staatsbahny 159 37. Lombardy 19 75. Disconto Comandit 198 50. Ruble 215 10.

Tendencja silna.

Frankfurt, dnia 11 października Wczorajsza giełda wiedeńska: Austriacka renta papierowa —.—. Austr. renta srebrna 96 80. Austr. renta złota 98 35. Austriackie akcje kredytowe 199 75. Staatsbahny 154 75. Lombardy 184 59 proc. austr. renta kor. 93.—.

Tendencja silna.

Zamknięcie giełdy wiedeńskiej.

Wiedeń, dnia 11. października 1911.

Dziś o godzinie 2:30 popołudniu notowano:

Akcyje austr. Zakładu kredy. 640.—. Akcyje węgierskiego Zakładu kredy. 836.—. Akcyje Anglobanku 321.—. Akcyje Unionbanku 619.—. Akcyje Landerbanku 540 25. Akcyje Bankvereinu 539 50. Akcyje Bodencredit 12 50.—. Akcyje galic. Banku hip. 680.—. Akcyje Praskiego Banku kredytowego —.—. Akcyje kolei państwowych 732.—. Akcyje kolei południowej 112 75. Akcyje kolei północnej 5000 do —.—. Akcyje kolei czerniow. 598.—. Akcyje Alpiny, 20.—. Akcyje Rima Muranyi 692 25. Akcyje Prag. Towarz. 2739.—. Akc. Fabryki broni 742.—. Akcyje tureckie tytoniowe 3 0.—. Akcyje galic. karp. Tow. naftow. 744.—. Oblig. węg. indemn. 90 80. Renta majowa 91 40. Austr. Renta koron. 91 40. Węg. Renta koronowa 90 80. 56-let. Listy Tow. kred. ziemsk. 91 95. 4 1/2 Listy Banku hipot. 93 30. 4 1/2 Listy Banku hip. 99 40. 5 1/2 Listy Banku hipot. 110.—. 4 1/2 Listy Banku kraj. 92 50. 4 1/2 Listy Banku kraj. 99.—. 4 1/2 Obligacje propinac. 98 30. 4 1/2 (a.c. pożyczka kraj. z 1893 r. 92 90. 4 1/2 pożyczka miasta Lwowa 91 85. 4 1/2 Pożyczka miasta Krakowa 90 25. Losy tureckie 238 50. Marki 117 82. Ruble 255.—. Rosyjska 50/100, renta z 1906 r. 103 45. Akcyje Skoda 674 00. Galic. Bank kred. ziemski —.—. Powsz. Bank depozytowy —.—.

Uspokojenie po spokojnym i dość silnym przebiegu przy końcu bez ochoty z powodu słabszej zagranicy.

Ropa.

Ceny ropy tarzu lwowskiego z dnia 11 październ. 1911 r.

Wszystko za 100 kg. netto.

Sprawozdanie zaprzysiężonego senzala, Alfonsa Gostkowskiego, Lwów, Pasaż Hausmana I. 1., telefon Nr. 1059. Ceny podane w halerczach za 100 kg. loco cysternastacja Borysław, zamknięcie notowań godz. 5 pop.

A) Ceny ropy związku producentów

(Wedle podania Związku):

Związek żąda za prompt: po —.—.

Ostatnia transakcja Związku —.—.

B) Ceny ropy rozazwiązkowej.

Waluta (termin dostawy)

15. października	363—364
31. października	366—367.
30. listopada	370—372.
listopad-grudzień-styczeń	373—77.
grudzień-styczeń-luty	378—88.
Rok 1912	383—395

Tendencja: Uspokojenie targu znacznie się polepszyło. Bardzo wiele transakcji zawarto na prompt. Dalsze terminy i roczny szlus podano przypuszczalnie. Silny popyt za towarami trwa dalej. Uspokojenie targu silne.

Spirytus.

Wiedeń 11. październ. 1911 (telefon własny.) Za towar skontyngegowany z dostawą natychmiastową za 100 Hl. płacono 62 50 do 63 50.

Tendencja bez zmiany.

Zboże.

Budapeszt dnia 11 październ. 1911. (tel. wł. Pszenica na październik od 12 25. 12 26. Pszenica na kwiecień 12 33 do 12 34. Żyto na październik od 10 36 do 10 37. Żyto na kwiecień od 10 64 do 10 65. Owies na październik od 9 57 do 9 58. Owies na kwiecień od 9 76 do 9 77. Kukurudza na maj od 8 72 do 8 73.

Oferty na pszenicę mierne.

Chęć kupna: mierna.

Uspokojenie: silne.

Pogoda: chłodno, pogodnie.

Zamknięcie giełdy berlińskiej.

Berlin 11/10 1911. Przy zamknięciu dzisiejszej giełdy notowano: Kredyty 200 87. Staatsbahny —.—. Disconto Comandit 185 87. Berlin Tow. handl. 164 75. Laura 158 25. Bohumery 223 75. Kolej połudn. wschodnio-pruska —.—. Ruble za got. 216 65. Kolej warsz.-wied. 193 25. Kolej morza środkowego —.—. Kolej Merydyonalna 116 00. Losy tureckie 162 25. Renta włoska —.—. „Harpener” kopalnia węgla 173.—. Kolej Marienburg-Mławka —.—. Konsolidacye —.—. Lombardy 20 62. Kolej Henry 145.—. Niemiecki Bank narodowy 123 12. Kanada Preferred 28 50. Akcyje żegluga hamburskiej 132 37. Kurs warszawski —.—. Huta „Donnersmark” 293 25. 3 i pół proc. renta rosyjska z r. 1894 —.—. 3 8 proc. renta rosyjska —.—. 4 proc. renta rosyjska z r. 1902 89 87. 4 i pół proc. renta ros. z r. 1905 100 20. Rheinische Stahlwerke 154 25. Jelsenkirchen 185 12